

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074713824/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

forsøgt at ramme Bigotteriet. Af den Grund lader han ogsaa Stykkets Intrige bero paa Henriks Forklædning som Munk. Atter derigennem faar han Lejlighed til lystig Skæmt over hyklersk og salvelsesfuld Tale.

Stykket skal spilles, som det er skrevet, saa man forstaaer, hvad det gælder og hvad Holberg vil tillivs.

Der mærkedes imidlertid ikke Spor af fast Plan, da det opførtes paany — for iøvrigt daarligt Hus. Skuespillerne faar Lov at lade og tale som de lyster, og Spillet trækker Scenerne i søvniagt Luntetrav over Brædderne.

Naturligvis er Fru Phister sikker i sine Papirer, stiv og strunk som Magdelone, men hun betoner ikke det Devote. Magdelone skulde slaa ind i en langt stærkere Fromlædighed, naar Jeronimus fortæller om de Himlens Indskydelser, han har modtaget.

Og Hr. Helsingreen, der som den Skinhellige skulde bære Stykket, lader Rollen falde til Jorden. Selv de berømteste Pointer, som for Eksempel det gentagne *min smukke Jomfru* i første Scene — Kristian Mantzius lagde en hel Verden af senil Attraa ind deri — udvisker han ganske. Dette kunde imidlertid Instruktøren have bødet paa. Værre er det, at Hr. Helsingreen kun synes at besidde én Grimasse og at hans Stemme i lutter Ganetoner skingrer som en Told paa en Flaske-